



ÅHAGA

2017

25 april

kl. 19.00

PROGRAM

Vincenzo Bellini

Norma, ouvertyr
Vieni in Roma ur Norma
Mario Diaz och Emelie Kroon

Gioacchino Rossini

Zitti, zitti ur Barberaren i Sevilla
Rosina: Linnéa Sjösvärd
Almaviva: Petter Reingardt
Figaro: Marco Mazzinghi

Giuseppe Verdi

La Traviata - delar ur första akten
Förspel, Brindisi och È strano!
Violetta: Frida Hagman
Alfredo: Mikael Englund

PAUS

Giuseppe Verdi

Ur Otello
Gia nella notte densa
D'un uomo che geme - Dammi la dolce
Dio! mi potevi scagliar
Akt 4
Otello: Mario Diaz
Desdemona: Ann-Christine Larsson
Jago: Rasmus Karlsson
Emilia: Emelie Kroon

KORT PAUS

Giacomo Puccini

La Boheme - slutscenen ur första akten
Mimi: Evelina Stenvall
Rodolphe: Per Lindström

Umberto Giordano

"Vicino a te" - slutscenen ur Andrea Chenier
Ann-Christine Larsson och Mario Diaz

Konserten börjar med **Vincenzo Bellini** (1801-1835), som 1831 skrev operan *Norma* i den då rådande bel canto-stilen. Därtill kan det vara av intresse att veta att alla hans operor var allegorier över Italiens situation under Österrikes ockupation. Det vi i kväll får höra är operans ouvertyr, som med sina livliga och sångbara teman bjuder en välkomnande aperitif. Sverigepremiär 1841.

Gioacchino Rossini (1792-1868) har glatt många med sina ca 40 operor. Mest kända är Italienskan i Alger,

Barberaren i Sevilla, Askungen, Den tjuvaktiga skatan, Resan till Reims och Wilhelm Tell, som han alla skrev under 1800-talets två första sekler. Efter orkesterns förspel får vi höra den glada flykttrion *Zitti, zitti* ur Barberaren i Sevilla (1816), eller som operan också kallas Den fåfänga försiktigheten. Barberaren Figaro här är densamme som i Mozarts Figaros bröllop (1786).

Med den tidsbrist som Rossini tvingades till (beställaren gav honom 19 dagar) blev hans lösning att låna både melodier och personer från musik han hört tidi-

PROGRAMBLADET SPONSRAS AV:



gare. Således finns i operan, förutom Mozarts Figaro melodier från Haydns Årstiderna, en rysk och en spansk melodi. Svensk premiär i Stockholm 1825.

Guiseppe Verdi (1813-1901) var den operatonsättare på 1800-talet, som redan i livet hörde till ”de stora”. Han skrev 28 operor, de flesta under 1840-50-talen. Mot slutet av sitt liv tog hans komponerande fart igen och hans sista operor blev *Aïda* 1871, *Otello* 1887, och därefter skrev han endast en opera, *Falstaff* år 1893.

La Traviata skrev han under 45 dagar redan år 1853. På svenska har den kallats *Den vilseförda*, och historien om den lyxprostituerade Violetta har Alexander Dumas roman *Kameliadamen* som förebild. Från början blev det fiasko, men efter omarbetning då handlingen förlades till 1700-talet kom den succé som varar än i dag. Till stor del kan det förklaras med att operan generöst bjuder på ett antal dansvisor, som ger dess omisskännliga grundfärg av lättframlyx. Som kontrast rörs man av Violettas sjukdom och hennes påtvingade kärleksoffer. Till Sverige kom *La traviata* 1868.

I kväll hör vi också den slutliga uppgörelsen i svartsjukedramat i *Otello* (1887). Den ondskefulle Jago har, i jakt på egen makt, fått Otello att fatta misstankar om att hans hustru Desdemona är otrogen. Det slutar med ond bråd död för båda makarna. Otellos roll betraktas som den allra svåraste av alla Verdis tenorroller. Svensk premiär på Stockholmsoperan 1890.

När **Umberto Giordano** (1867-1948) skrev *Andrea Chénier* 1896 kallade han operan ”Ett drama i historisk miljö”. Det finns inget litterärt verk i bakgrunden, utan librettisten Luigi Illica studerade historiska källor inför sitt libretto. Huvudpersonerna, Andrea Chénier och Maddalena, är besvikna på franska revolutionens illdåd, och till följd av den diktatur som dömer den oskyldige Andrea till döden går båda under. Maddalena förenar sig med Andrea i gryningen för att avrättas tillsammans med sin älskade. Den hänförande slutduetten skildrar hur de älskande förenas när de förbereder sig för döden. Andrea överöser Maddalena med poetiska kärleksförklaringar medan hon även tänker på att skona sin moder genom att anta ett annat namn. Giordano komponerade ett flertal operor, men det är endast *Andrea Chénier* som hållit sig kvar på repertoaren. Den uruppfördes 1896 på Teatro alla Scala i Milano. Premiär i Sverige på Stockholmsoperan 1909.

Giordano var liksom **Giacomo Puccini** (1858-1924) en ivrig företrädare för verismen som i slutet av 1800-talet ville skildra samtida, verkliga människoöden. Här hör vi slutscenen ur första akten från *La Bohème*.

Helen Flensburg

Joachim Gustafsson

DIRIGENT

Joachim Gustafsson började sin bana som violinist och var förste konsertmästare vid Göteborgsoperan 1994-2004 innan han gick över till att dirigera på heltid. Studier i dirigering ägde rum i Wien för professorerna Otmar Suitner och Karl Österreicher. Numera är han förste gäst-dirigent i Bogotas Filharmoniska Orkester och ofta gäst vid Göteborgs och Malmös Symfoniorkestrar. Han är även engagerad som operadirigent vid bl.a. Kungliga Operan, Den Jyske Opera, Göteborgsoperan, Malmöoperan, Staatstheater Darmstadt och Theater Ulm. Det Kongelige Danske Musikkonservatorium har anlitat honom som gästprofessor i dirigering.

Han är vår huvuddirigent och konstnärlige rådgivare.



Joachim Gustafsson

Ann-Christine Larsson

SOPRAN

Ann-Christine har tidigare gästtat Borås Symfoniorkester. Hon är verksam vid de stora operascenerna i Sverige och gästspelar även utomlands. Hon har med stor framgång kreerat roller av bl.a. Bizet, Mozart, Puccini, Stravinsky och Verdi.



Ann-Christine Larsson

Mario Diaz

TENOR

Mario är bördig från Chile och har studerat vid Operahögskolan i Stockholm för bl.a. Nicolai Gedda. Diaz har en bred repertoar med ett visst specialintresse för den sena romantiken och verismen. 2009 utsågs han till professor vid Mozarteum i Salzburg.



Mario Diaz